

РЕШЕНИЕ

№ 20688

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. Г.

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. Г. Гражданско дело №
20231110114030 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Образувано е искова молба вх.№ 74374/17.03.2023 г. на Г. В. Ж., ЕГН *****, гр. София, ул. Добруджа № 6, и Р. Г. Ж., ЕГН *****, гр. София, ул. ., бл. 38, вх. В, ет. 5, ап. 63, със съдебен адрес: гр. София, ул. Гео Милев № 1, бл. 3, ап. 24, чрез адвокат С. Е. Х., срещу Д. В. Г., ЕГН *****, гр. София, ул. Доспат № 3, чрез адвокат Л. Ц., особен представител, със съдебен адрес: гр. София, ул. Стефан ., бл. 1, ап. 27, имейл адрес: lubka_tzenova@abv.bg, с която са предявени субективно съединени осъдителни иски за сумата от по 2400 лв. за всеки ищец, представляваща обезщетение за нанесена от ответника на всеки един от двамата ищци неимуществени вреди, причинени от Публикация във фейсбук на 28.09.2019 г. в личния профил на ответницата в социалната мрежа, изразяващи се в стрес, психически шок и афект, чувство на наранено достойнство, омерзение и унижение, променено отношение на познати и близки хора, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на деликта - 28.09.2019 г. до окончателното плащане, с правно основание на иска чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ищцата Р. Ж. е леля на Г. Ж., ищеца, сестра на неговия баща. Сочат, че ответницата имала личен профил в социалната мрежа Фейсбук, като в публичните си изяви тя заемала антикомунистически позиции, такива в подкрепа на жертвите на пострадалите от комунизма. Представяла се за журналист и издател, гост на телевизионни предавания на обществено-политическа тематика, в които думи застъпвала антикомунистически позиции.

Твърдят, че на 28.09.2019 г. ответницата публикувала в своята фейсбук страница публикация, касаеща Г. Ж.. Сочат също така, че под публикацията се оформяла дискусия с други потребители на социалната мрежа, в хода на която ответницата публикувала други изявления. Сочат, че нямали достъп до страницата на ответницата, тъй като ищецът бил блокиран от нея, а ищцата не ползвала Фейсбук, те не успявали да отговорят на нападите й. Твърдят, че тези публикации на ответницата били още на нейната страница и били достъпни за потребителите на социалната мрежа. Сочат, че до ден-дневен не могли да приемат обидите и клеветите, които ответницата отправяла срещу тях и срещу паметта на Венко Ж. –

брат на ищцата и баща на ищеца. В резултат на горните публикации, приятели, познати и политически съмишленици питали Г. Ж. дали е вярно написаното от ответницата, а някои дори го подозирали, че действително той и семейството му са били свързани с БКП, баща му е бил член на БКП, а самият Г. Ж. се занимавал с описаните от Г. „провокации“. Сочат, че държат да изчистят честта на семейството си, в това число на починалите родители на ищеца. Сочат, че ответницата цели да унизи, омерзи, наклевети публично ищеца, като от нейните клеветнически твърдения страдала и ищцата. Майката на Ж. била квалифицирана като жена с нисък морал, а баща му бил обявен за член на БКП, която е призната за престъпна организация със Закона за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен, обнародван в ДВ, брой 37 от 5 май 2000 година. Освен това, ответницата се опитвала да набеди и самия ищец за лице с неморално поведение, тъй като бил се занимавал с провокации и така се бил изхранвал. Сочат, че тези позорни и неверни обстоятелства за ищеца и неговите родители били доведени до знанието на неограничен кръг трети лица, а описаните твърдения били поднесени ясно и по начин, който предполага у разгласяващия сигурно, несъмнено знание за разгласените факти. Сочат, че ответницата претендирала, че знае, че твърдените обстоятелства, че бащата на ищеца е бил член на БКП, че майката на ищеца Ани Драндарова е била жена с леко поведение, за което е била изселвана в Хасково и че Г. Ж. се „изхранва“ чрез провокации, се явяват безспорни. Считат, че ответницата не подкрепя публикацията си с никакви доказателства. За ищеца било изключително болезнено и стресиращо покойните му родители да бъдат обявени за членове на престъпна организация, а самият той да бъде наклеветен, че се занимава с провокации и набеждава невинни хора, за да се изхранва. Непоносимостта на тези клевети за него произтичала и от факта, че ищецът е вероятно най-известният антикомунист в България.

Ищецът твърди, че е непримирим противник на БКП и комунистическия режим в България, който е бил автор и водещ на телевизионното предаване „Безкомпромисно“, излъчвано по телевизия „СКАТ“ в продължение на пет години, поради което всяко твърдение, че той или родителите му са били членове на БКП, той приемал като тежка обида и клевета. Освен това, обидите и клеветите по негов адрес съдържали и твърдения за неморално поведение и изобщо за начина му на живот, а именно, че се изхранвал по недостоеен начин, като давал на съд „читави“, според ответницата хора, без да посочва имена, нито защо ги смята за „читави“, нито с какви доказателства разполага, за да твърди, че води тези дела, за да се „изхранва“.

Ишците сочат, че в резултат на публикациите на ответницата, ишците повече от три години се чувствали изключително обидени, омерзени, унижени, изживявали шок от словесните твърдения на ответницата по адрес на ищеца и неговите родители. Счита, че същата е осъществила състава на неправомерното увреждане чрез действията си, поради което молят съдът да уважи исковите претенции и да им присъди разноски.

Ответникът е подал отговор на исквата молба в срока по чл.131, ал.1 ГПК, като оспорва предявения иск. Счита, че не са ангажирани доказателства относно това, че в резултат на публикация от ответницата за ишците са настъпили каквито и да било вреди. Счита за несъстоятелно твърдението, че всички лица, които са членували в БКП по време на периода на социализма, са престъпници по силата на Закона за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен. Излага доводи за липса на доказателства за причинени вреди. Моли съда да отхвърли предявените искиви претенции.

Съдът, като взе предвид становищата на страните събраните по делото релевантни за правния спор доказателства поотделно в тяхната съвкупност, намира за установеното следното:

По делото са представени писмени документи, от които се установява, че Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия е установила, че за ищеца, за Анна Петрова Драндарова и за Петър Александров Драндаров не са открити документи, установяващи принадлежност към ДС и разузнавателните служби на БНА. Не са открити и документи, установяващи събиране на информация за ищеца и за

Петър Александров Драндаров от органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА. От Българска социалистическа партия, Район „Средец“ – София е издадено удостоверение, че Г. В. Ж. никога не е подавал молба за членство в БСП в районната организация на БСП – Район „Средец“ и няма достоверна информация, че е членувал в Българската комунистическа партия (л. 7-13 от делото).

Представен е Констативен протокол от 28.09.2022 г. на нотариус Ивайло Николов с рег. № 040 на НК с район на действие СРС, с който е констатирано съдържание на web-страница в Интернет с адрес: <https://www.facebook.com/daniela.gortcheva/posts/10156994029021429>. Приложено е съдържанието на страницата към посочената дата, като протоколът е заведен в общия регистър на нотариуса под № 11695/28.09.2022 г., том VIБ, акт. 27. От приложенията към протокола е видно, че е публикуван пост от 28.09.2019 г. от лице с имена Д. Г. със следния текст: „Искам да ви кажа няколко думи за Г. Ж.. Дълго време го мислех за човек, който по някакви причини не е добре, слушайки неадекватните му зловни нападки срещу кого ли не. Убедих се обаче, че не е болен, а става дума за злоба. И знаете ли как се изхранва? С брутални провокации. Ходи с човек с камера и провокира жертвите си, докато му отговорят. Успя да осъди доста читави хора на доста големи суми за обида или за това, че му биха един шамар, та се намери на земята. Следващия път, когато го видите, не му отговаряйте, не го удряйте, а го снимайте как ви клевети, обижда и предизвиква. И го съдете вие. А във Фейсбук просто го блокирайте или го докладвайте. Спазвайте хигиена. Впрочем, в определени дни трябва да му бъде забранен достъпът до Паметника на жертвите пред Параклиса на НДК, защото точно там си прави скандалите, когато има някакво събитие или помен. Кое то само по себе си е кошунство, както е наказуемо, защото отива там с цел да провали събранието на хората. А това е наказуемо според българските закони.“

По-надолу, в коментарите към поста, от името на същото лице са публикувани отговори на коментарите, както следва: „Има няколко профила, всичките са на кирилица. Ще го познаеш по това, че плюе срещу комунизма и се зъби срещу антикомунистите. Изкарва всички ченгета и пр. Водеше едно предаване по СКАТ: Безкомпромисно с Г. Ж.. Син е на Ани ., Бог да я прости. Баща му е Венко Ж., член на БКП, от Хасково.“; „а, няма да може. Защото е блокиран и не вижда тукашните постове. Но по принцип описвайте действията, а не слагайте епитети. Например, вместо злобар, казвате: от думите му се лее злоба и агресия.“; „Оказва се, че май изобщо не са препатили. Наистина като млада майка му е била изселена в Хасково, но се омъжва за баща му, който е бил учител по руски и член на БКП, а след това са ги изстреляли в София.“; „Г. Фотев, не си само ти за жалост. И президентът Петър Стоянов, който поне го ошамари, а сега съди и Иво Инджев. Беше го нападнал пред дъщеря му. И сега, видите ли, той бил обиденият.“

В съдебно заседание са разпитани водените от ищците свидетели Радослав Димитров Заков и Иван Илиев .. Свидетелят Заков познава ищеца от 30 години, не познава родителите му. Ищцата познава от няколко години. Не познава ответницата. Знае, че преди 4 години, през 2019 г., септември месец, ответницата публикувала във фейсбук, че Г. Ж. не бил добре с главата, бил злобен човек и провокирал антикомунисти. Писала също и за неговите родители, че майка му била изселена, а баща му член на БКП. Ищците били бесни, защото това е едва ли не кръвна клевета за майката и бащата на Г.. В своите предавания по телевизия „Скат“ ищецът изрично казвал, че искал да направи Българска антикомунистическа партия, в която членовете да нямат роднини и близки, членове на БКП. Според свидетеля, от изнесеното в процесната публикация на ответницата, че баща му е бил член на БКП, всички почитатели на ищеца във фейсбук били разочаровани. Обяснява, че в публикацията на ответницата имало коментари, че е поредният човек, който лъже хората. Ищцата като сестра на баща му, била възмутена. Тя казвала, че брат ѝ не е бил член на БКП никога. Възмутена била от това, че лице, което не познава нито Ж., нито родителите му, пише неверни неща. Свидетелят обяснява също, че срещу ищеца имало кампания от 2014 г., защото той публикувал в интернет свои предавания и доста хора почнали да го обвиняват. Не знае дали ответницата води такава кампания. След публикацията доста приятелите на

ответника коментирали срещу него. Феновете на ищеца имали вече негативно отношение към него. Негативните чувства у ищите продължавали и до сега, били много огорчени. Родителите на ищеца били починали преди 20 години. Свидетелят е потребител на фейсбук и прочел статията, но не е отговарял. Не знае как ищцата е разбрала за публикациите.

Свидетеля . познава ищеца от дете и неговите родители, а ищцата от по-късно. Родителите на ищеца са починали. Д. Г. не познава. Общува често с ищеца. Във фейсбук Г. публикувала статия за Ж., че е бил болен и злобен човек, обвинявала го, че е провокатор. Ответницата е писала че Г. е провокатор. Знае, че е писала, че майката на Г. е била изселена от Хасково, а баща му е бил член на БКП. Г. и до днес се вълнувал, че е обвиняван в борба с антикомунисти. Той бил гневен, че му се опорочава името и се оставя петно за неговото име като провокатор. Свидетелят разговарял с ищцата, която приела публикацията по-емоционално. Тя му казала, че брат ѝ не е бил член на БКП никога. Публикацията била коментирана от доста хора във фейсбук. И досега темата я обсъждали с ищите. Първо му било разказано за публикацията на ответницата и после му била показана, сам не е намирал тези публикации. Свидетелят обяснява, че не коментира такива публикации. Изказва мнение, че ищцата най-вероятно също ѝ е било разказано за публикацията, била е информирана, че има такива статия.

Други доказателства по делото не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За уважаването на такава искова претенция в доказателствена тежест на ищите (при съобразяване на разпоредбата на чл. 300 от ГПК) е установяването на противоправно поведение на ответницата, вследствие на което (наличие на пряка причинна връзка) са причинени описаните в исковата молба имуществени вреди на претендираната стойност, по вина на ответницата.

Съгласно константната съдебна практика отговорност за непозволено увреждане по чл.45 ЗЗД може да се ангажира за вреди, причинени от обидни изявления, както и от изявления, съдържащи твърдения за неверни факти, които накърняват личните права и интереси на ищеца. В нормата на чл.39, ал.1 от Конституцията на Република България е прокламирано основното право на гражданите да изразяват мнение и да го разпространяват чрез слово – писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин. Тази свобода на изразяване на мнение обаче не е абсолютна, а се разпростира до пределите, установени в ал.2 на същата разпоредба, според която това право не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго. Такава възможност не е установена и с прокламираната в чл.40, ал.1 от Конституцията свобода на печата и другите средства за масова информация, както и свързаното с нея право по чл.41, ал.1 от Конституцията, касаещо гарантираната от законодателя възможност всеки да търси, получава и да разпространява информация, чието осъществяване, предвид установеното в изречение второ от тази норма изискване, също не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани. Посочената правна уредба дава общия критерий, въз основа на който въпросът за баланса на гарантираните основни права и свободи на гражданите се разрешава във всеки конкретен случай при съобразяване на конкретните обстоятелства, свързани с него. От изложеното следва, че когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл.39, ал.1 от Конституцията и свободата на словото не е използвана, за да се увреди доброто име на друго, твърдения и оценки могат да се разпространяват свободно. Свободата на словото, прокламирана в чл.39 и сл. от Конституцията на Република България, се разпростира до пределите, до които засяга други конституционни ценности, каквито са доброто име и правата на гражданите.

На проверка за истинност подлежат фактическите твърдения, като те могат да ангажират отговорността на ответника, само ако позорят адресата и са неверни. Оценките (мненията) не подлежат на проверка за вярност, тъй като те не представляват конкретни

факти от обективната действителност. Те могат да ангажират отговорността на ответника само ако представляват обида /в посочения смисъл – решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр.д. № 1486/2011 г. на ВКС, IV ГО; решение № 86 от 29.01.2010 г. по гр.д. № 92/2009 г. на ВКС, II ГО; решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр.д. № 1376/2011 г. на ВКС, IV ГО, постановени по реда на чл.290 ГПК/.

Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка обществен въпрос, свързан с негово занятие /в този смисъл решение по гр. д. № 1438/2009 г. на ВКС, III г. о., постановено по чл. 290 ГПК/, както и не може да се носи отговорност за верни фактически твърдения, макар да позорят адресата на публикация, при положение че авторът е положил дължимата грижа преди публикуването на статия да провери достоверността им /в този смисъл е напр. решение № 62/06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г. на ВКС, IV г.о./.

Следва да се има предвид, че с оглед обстоятелството, че ищецът сам се е поставил в ролята на публична личност чрез участието си и воденето си на предавания по телевизия Скат и множеството си публикации във фейсбук по определени теми, същият следва да има по-висока търпимост за оценката на обществото, както и по-високите морални изисквания към него като застъпващ определена теза като идеал и водещ мотив за съответната му публична дейност. Според данните по делото не се установява ищцата лично и непосредствено да има достъп до фейсбук и сама да е узнала за публикацията на ответницата, а на нея ѝ е било разказано за наличието на тази публикация. Не е установено кой ѝ е разказал, какво точно ѝ е разказал и доколко преразказът за процесната публикация във Фейсбук е достоверен и какво точно е възприела ищцата, какво точно е приела за обидно и/или клеветническо в процесната публикация.

Много важно е да се отбележи, че ищите по никакъв начин не доказват наличието на роднинска връзка както помежду си, така също с лице, което се посочва в публикацията като баща – Венко Ж., и с лице, което се посочва като майка на ищеца – Ани .. Ищите не доказват каквато и да било връзка на който и да е от тях двамата с Венко Ж. или с Ани .. На следващо място, не се установява по безспорен начин връзка между ищеца и посочените в представените документи Венко Гев Ж., Анна Петрова Дранадарова, Петър Александров Драндаров, нито такава между ищцата и посочените лица. При липса на каквито и да е доказателства за връзка между ищеца от една страна и лицата, посочени в публикацията, както и между ищцата и същите тези лица, съдът счита, че доводите за деликт, свързан с изнасяне на данни за Ани . и Венко Ж., който да е причинил описаните в исковата молба страдания на ищите, се явява недоказан и оттам неоснователен.

По отношение на твърдението в исковата молба, че ищецът бил представен в негативен план чрез цитираната публикация и коментарите на ответницата под същата, съдът счита, че по никакъв начин не се установява идентичност между посоченото в публикацията лице Г. Ж. и ищеца. При просто търсене в интернет пространството излизат множество лица със същите имена, едно от които е автор на книги за здравословно хранене като „Българските суперхрани“ в два тома, „Изцелителната сила на поста“, „Другата реалност“ и има собствена страница. Шефът на съдебната охрана през 2018 година е главен комисар Г. Ж., носи същите имена като ищеца. На обществеността, ползваща интернет, е известен и народният певец Г. Ж.. Съдът счита, че по настоящото производство не се установява идентичност между ищеца и посоченото в процесната публикация лице като Г. Ж.. По делото не са ангажирани доказателства, че ищецът е бил водещ на предаване в телевизия Скат и тематиката на предаването, нито за твърдяната дейност като общественик, за да се приеме, че изнесеното в публикацията засяга именно ищеца и негови близки.

Предвид изложеното, съдът счита, че исковите претенции са недоказани. Не се доказват по безспорен начин елементите на сложния фактически състав на неправомерното увреждане, а именно: противоправно деяние, чрез което виновно да са причинени на всеки един ищец по описания в исковата молба начин вреди, като между деянието и вредите следва да има пряка и непосредствена връзка.

По изложените съображения съдът намира предявените иски за неоснователни и недоказани и като такива следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК разноски се следват само на ответника, но доколкото няма данни за извършени такива, съдът не присъжда разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. В. Ж., ЕГН *****, гр. София, ул. Добруджа № 6, и Р. Г. Ж., ЕГН *****, гр. София, ул. ., бл. 38, вх. В, ет. 5, ап. 63, със съдебен адрес: гр. София, ул. Гео Милев № 1, бл. 3, ап. 24, чрез адвокат С. Е. Х., срещу Д. В. Г., ЕГН *****, гр. София, ул. Доспат № 3, чрез адвокат Л. Ц., особен представител, със съдебен адрес: гр. София, ул. Стефан ., бл. 1, ап. 27, имейл адрес: lubka_tzenova@abv.bg, субективно съединени осъдителни иски за сумата от по 2400 лв. за всеки ищец, представляваща обезщетение за нанесена от ответника на всеки един от двамата ищци неимуществени вреди, причинени от Публикация във фейсбук на 28.09.2019 г. в личния профил на ответницата в социалната мрежа, изразяващи се в стрес, психически шок и афект, чувство на наранено достойнство, омерзение и унижение, променено отношение на познати и близки хора, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на деликта - 28.09.2019 г. до окончателното плащане, с правно основание на иска чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, като неоснователни.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____